24/04/2020

Αρχιμ. Άγγελος Ανθόπουλος: “Μόνο η υπακοή στην Εκκλησία σώζει”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Μέσα στην χαρά της Λαμπροφόρου Αναστάσεως του Κυρίου, την Παρασκευή της Διακαινησίμου, 24 Απριλίου, πανηγύρισε κεκλεισμένων των θυρών και σύμφωνα με τα προβλεπόμενα από την πολιτεία μέτρα προστασίας από την φοβερά πανδημία του κορωνοϊού, ο Ιστορικός Ναός της Παναγίας Δεσποίνης Λαμίας, μιας και το ένα κλίτος του Ναού είναι αφιερωμένο στην Παναγία την Ζωοδόχο Πηγή.

Ο Ναός εις τον οποίο διέμενε δίπλα ο Άγιος Νεκτάριος ο Θαυματουργός, όντας Ιεροκήρυξ της Ιεράς Μητροπόλεώς μας και εις τον οποίο συχνά τελούσε την Θεία Λειτουργία και εκήρυττε τον Θείο Λόγο στους πιστούς της πόλεως.

Του όρθρου και της Πανηγυρικής Αναστάσιμης Θείας Λειτουργίας, προηξήρχε ο Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως Πανοσιολ. Αρχιμ. π. Άγγελος Ανθόπουλος, συλλειτουγών μετά του Προϊσταμένου – Εφημερίου του Ναού Αιδεσιμολ. Πρωτ. π. Αλέξανδρο Κοτσουράκη.

Οι Ιερές Ακολουθίες μετεδόθησαν απευθείας μέσω του Ραδιοφωνικού Σταθμού της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος (89,4Fm), καθώς και μέσω διαδικτύου από την Ιστοσελίδα της Ιεράς Μητροπόλεως και από τα διαδικτυακά Ραδιοφωνικά blogs www.eradio.gr και www.live24.gr

Προ της απολύσεως ο π. Άγγελος μίλησε με ιδιαίτερη γλαφυρότητα και αγιοπατερικό λόγο, για την Εορτή της Ζωοδόχου Πηγής και για το Υπερευλογημένο Πρόσωπο της Παναγίας.

Στάθηκε σε κάποια περιστατικά της Αγίας Ζωής της Υπεραγίας Θεοτόκου τονίζοντας ότι: «μέσα από τη δυσχέρεια του παρόντος καιρού, θέλει η Παναγία να μας διδάξει εμάς τους ανθρώπους που έχουμε παρασυρθεί σε διάφορες ατραπούς συχνά αδιέξοδες, το τι σημαίνει να είναι κανείς άνθρωπος του Θεού και τι σημαίνει κανείς να πιστεύει ολοκληρωτικά στο θέλημα Του και να είναι και αυτός

φωτοφόρο τέκνο της Αναστάσεως».

Μέσα από το κατηρτισμένο κήρυγμά του, ο άγιος Πρωτοσύγκελλος π. Άγγελος, ετόνισε ουσιαστικά, ότι η Παναγία μας με την Αγία Ζωή Της, γίνεται παράδειγμα Αναστάσεως και Αληθινής Ζωής και μας δείχνει δρόμο φωτεινό για να περπατήσουμε μέσα στο σκότος του παρόντος καιρού.

Χαρακτηριστικά ο π. Άγγελος υπογράμμισε:

«Μας αξιώνει σήμερα η Χάρις του Θεού, Παρασκευή της Διακαινησίμου να τελέσουμε τη Θεία Λειτουργία προς τιμήν της Υπεραγίας Θεοτόκου, της Ζωοδόχου Πηγής, μέσα σε Αυτήν την Αναστάσιμη Χαρά, την περίοδο την συνταυτισμένη με το Φωτοφόρο Πρόσωπο του Αναστάντος Χριστού δια του οποίου «τα πάντα πεπλήρωται φωτός».

Μέσα από τη θαυματουργή παρουσία Της στον κόσμο, δεν τίθεται τυχαία να προεξάρχει της πανηγύρεως και η Παρασκευή της Διακαινισήμου να είναι συνταυτισμένη με το δικό της όνομα, τη δική της μορφή, γιατί η Παναγία είναι ένα πρόσωπο συνταυτισμένο με την Ανάσταση του Χριστού, ένα πρόσωπο Αναστημένο, προτού παραδώσει το Πνεύμα Της στο Χριστό.

Γι’ αυτό η όλη Της παρουσία, η όλη Της βιοτή, η όλη Της προσφορά στο ανθρώπινο γένος κηρύττουν την Ανάσταση του Χριστού και διαζωγραφίζουν εμπειρικά και βιωματικά πρότυπα για όλους μας, το τι σημαίνει άνθρωπος του Θεού, Αναστημένος πράγματι άνθρωπος.

Σε ένα κόσμο λοιπόν, ο οποίος μέσα στον χαλασμό του παρόντος καιρού έχει μία αγωνία για να εκφράσει την γνώμη του, μία αγωνία η οποία δυστυχώς πολλές φορές και ρασοφόρους και Κληρικούς επηρεάζει, να εκφράσει την γνώμη του να εκφράσει τη γνώμη του πέραν από τη γνώμη της εκκλησίας, η οποία και μόνον εκφράζεται μέσα από τη Σύνοδο της και μόνον εκφράζεται μόνο από το στόμα του Επισκόπου της, αγωνία ο κόσμος, ο οποίος τάχα πιστεύει στην Ανάσταση του Χριστού να συνταυτιστεί και εν γνώσει μου χρησιμοποιώ αυτό το ρήμα, με εκείνον τον Φαρισαίο, του οποίου η μόνη αγωνία ήταν να μην είναι «ώσπερ οι λοιποί των ανθρώπων».

Ένα μεγάλο λοιπόν λάθος, ένα μεγάλο σφάλμα, μία μεγάλη αστοχία, είναι αυτό αγαπητοί μου αδελφοί, η οποία έχει πολύ πιο θανάσιμα αποτελέσματα από την παρούσα πανδημία.

Το να προσπαθούμε να θέσουμε τον εαυτό μας, υπεράνω της Εκκλησίας, να κρίνουμε τους Αρχιερείς, να απαξιώσουμε τους Ιερείς μας, οι οποίοι με πόνο και δάκρυ, υπακούουν σ' αυτά τα οποία η Εκκλησία λέει και να βγούμε πάνω απ' αυτούς και να αναζητήσουμε αυτό το οποίο τάχα μας το στέρησαν ηθελημένα, χαιρέκακα αυτοί κακοί αρχιερείς και οι κακοί ιερείς, οι οποίοι θέλουν να μας στερήσουν τάχα τον Χριστό. Αυτό είναι κάτι, το οποίο είναι παράλογο και στο άκουσμα του. Αφιερώσαμε αδελφοί μου όλοι εμείς, παρά την αναξιότητα μας, αφιερώσαμε την ζωή μας στην Εκκλησία, ο Επίσκοπος μας, ο οποίος αναλώνεται από το πρωί μέχρι το βράδυ για να δώσει την παρουσία του, για να προσφέρει την Αναστάσιμη αγγελία από τη στιγμή στην της Ενθρονίσεως Του, λέτε να χαίρεται

καθήμενος στο κελί του και προσευχόμενος μακράν του κόσμου, που τόσο αγαπά και τόσο αισθάνεται οικεία με τον καθένα από αυτούς. Ιερείς που έχουν 40 και 50 χρόνια στην Ιερωσύνη, άραγε νομίζουμε ότι δεν είχαν τίποτα να κάνουν από το να κρεμάσουν το πετραχήλι τους και να κάτσουν μέσα στο σαλόνι του σπιτιού τους, Κυριακές και Άγιες ημέρες και σαρακοστιανές Ακολουθίες και Μεγάλη Εβδομάδα και Αναστάσιμη Θεία λειτουργία;

Δεν περιγράφεται αυτό που νιώθει η καρδιά του λειτουργού να βγαίνει στην ωραία πύλη και να ειρηνεύει τα άδεια καθίσματα. Γι’ αυτό λοιπόν αδελφοί μου ας μην παρασυρόμαστε, ας πειθόμαστε σε αυτό που η Εκκλησία διακελεύει και το οποίο η Παναγία μας με την βιωματική της διδαχή και με την εμπειρία και το πρότυπο παράδειγμα Της διδάσκει σε όλους μας. Να μένουμε δηλαδή μέσα στην Εκκλησία, άσχετα και αν αυτό χωρεί τη διακινδύνευση της απαξίωσης. Να μένουμε μέσα στην Εκκλησία άσχετα κι αν αυτό συνυπάρχει με τη συκοφαντία των ανθρώπων, οι οποίοι πολλές φορές έχουν σχήμα προβάτου, να μένουμε μέσα στην Εκκλησία παρακαλώντας τον Θεό να παραλάβει το πνεύμα και την ύπαρξή μας και τη ζωή μας στα δικά Του χέρια και με το δικό Του τρόπο και με τη δική Του σκέψη και με τη δική Του προοπτική, όπως εκείνος γνωρίζει. Να μένουμε μέσα στην Εκκλησία κατά τον λόγο του Ιερού Χρυσοστόμου, ο οποίος λέει εν υπερβολή, γιατί κάτι τέτοιο ποτέ δεν συμβαίνει, ακόμα και σε κακοδοξία να πέσει η Εκκλησία, εσύ να μείνεις μέσα στην Εκκλησία γιατί η Εκκλησία θα βρει το δρόμο της, όμως εσύ έξω από την Εκκλησία θα υπηρετήσεις τον εγωισμό σου και τον πατέρα αυτού, ο οποίος είναι ο ίδιος ο διάβολος.

Ας συνέλθουμε Λοιπόν αδελφοί μου. Ας παρακαλέσουμε τον Θεό με ταπείνωση, την λίγη ακόμα και μικρή περίοδο που έμεινε της δοκιμασίας, να τη διέλθουμε με υπομονή, ώστε να αξιωθούμε, όταν οι Εκκλησίες ανοίξουν και πάλι να συναντηθούμε στην χαρά της Θείας Ευχαριστίας, στην χαρά της κοινωνίας των προσώπων μεταξύ τους και να δοξολογήσουμε τον Θεό, για κάτι το οποίο ίσως το οποίο θεωρούσαμε δεδομένο και το οποίο το είχαμε εμπλουτίσει με την σωματική μας παρουσία και το είχαμε αδειάσει με την ουσιαστική και ψυχική και πνευματική μας παρουσία.

Ο Χριστός λοιπόν είναι Παρών στην ζωή μας, όταν κάνουμε υπακοή στο θέλημα Του, η Παναγία είναι μεσίτρια και σκέπη μας πάντοτε, όταν μένουμε πιστοί στο θέλημα του Υιού της και ο Υιός της αναπαύεται εν τη Εκκλησία που είναι ο Χριστός παρατεινόμενος στους αιώνες και εκφράζεται από το συνοδικό σύστημα της Εκκλησίας από τους Αρχιερείς και τους Ιερείς, οι οποίοι εν υπακοή στον Επίσκοπό τους πορεύονται και έτσι μόνο υπάρχει σωτηρία. Όλα τα υπόλοιπα είναι φλυαρίες, είναι ματαιοπονίες, είναι εγωϊσμοί, είναι ματαιοδοξίες και κενοδοξίες πολύ πιο

επικίνδυνες από τον κορωνοϊό.

Να παρακαλούμε την Παναγία γρήγορα να μας αξιώσει και μέσα στην καθημερινότητά μας, να ζήσουμε και πάλι της Χαρά της Αναστάσεως. Να δείξουμε μετάνοια, έστω και την ενδεκάτη ώρα, για να εισέλθουμε στον παράδεισο και εκεί στο γιορτινό τραπέζι της Βασιλείας Του, να συνεορτάσουμε με όλους τους Αγίους, την προεξάρχουσα Παναγία Μητέρα Του, ως Ζωοδόχο Πηγή, την Χαρά της Αναστάσεως και να συναναφωνούμε με χαρά και μια φωνή ότι, Χριστός Ανέστη!».

Τέλος μετέφερε σε όλους τους ακροατές, οι οποίοι παρακολουθούσαν την Θεία Λειτουργία μέσω του Ραδιοφώνου, τις εγκάρδιες πατρικές, Αναστάσιμες ευχές του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Συμεών και ευχήθηκε σε όσους και όσες εορτάζουν Χρόνια Πολλά με αδιάλειπτο την Προστασία και Ευλογία της Παναγίας της Ζωοδόχου Πηγής.